

[Pia Kjærsgaard]

alle muligheder holdes åbne. Det er utroligt, hvad der sker med mange gamle, der places på venteaftdelinger i tidligere velfungerende hospitaler. De gamle mennesker går i stå, og mange opnår ikke at se deres nye hjem.

Jeg har selv været involveret i døgnplejen i Gentofte, og dér kunne jeg konstatere, hvilken hjælp og glæde det var for de plejepatienter, jeg besøgte, gennem denne ordning at kunne blive i egne omgivelser. Jeg har selvfølgelig også mødt en del pårørende, der helt naturligt i det omfang, det var dem muligt, tog sig af deres gamle eller syge mor eller far.

Kommunen sparer mange penge ved dette samarbejde imellem pårørende og døgnplejens personale, og derved kan der blive flere penge til andre formål, f.eks. til at have et godt plejehjemsbyggeri eller få venteaftdelingerne nedlagt eller andet værdifuldt for vore gamle og syge. Jo, dette forslag vil Fremskridtspartiet med glæde støtte.

Tinning (VS):

Jeg er lige ved ikke at turde sige det, men jeg synes egentlig, det er meget morsomt at høre fru Pia Kjærsgaard tale om, at nu skal vi have nogle offentlige udgifter på dette område inden for socialpolitikken, for det er så sjældent, at den er på. Men det er jo godt nok.

Jeg kan såmænd ikke huske hverken det fremskridtspartiforslag, eller hvad jeg selv sagde om det, men umiddelbart er det forslag, vi behandler i dag, jo også mere lig det, vi behandlede i februar måned 1986, hvor Socialdemokraterne sidst var fremme med det.

Jeg tror, at den lære, vi foreløbig kan drage af behandlingen sidste gang, er, at der skal være én eller flere, som tager hånd om denne sag og sørger for at få den igennem udvalget. Der bliver jo sagt mange pæne ting, og der er megen velvilje, men hvis ikke der er nogen, der tager ansvaret for at få det igennem og få lavet de justeringer, der skal til, og får lavet nogle forslag til nyformuleringer, der kan skaffe et flertal, kommer vi til at stå her igen om et år og diskutere et forslag, der ligner dette ret meget. Vi kan ikke overkomme det, for som bekendt er vi ikke så forfærdelig mange, men Socialdemokraterne er jo nogle stykker, så mon ikke det skulle

være muligt at afse en enkelt til at bære dette igennem?

Som melding til det arbejde vil jeg gerne sige, at vores holdning stort set er den samme som i februar måned 1986. Vi synes, det i almindelighed er et ganske udmærket forslag med nogle gode hensigter osv., men vi ser nogle få problemer, jeg gerne vil nævne igen.

Om lønkomensationen sagde vi sidst, at det var mærkeligt, at man kun skulle have 90 pct., og vi spurgte dengang, om det var en vane, eller hvad det var. Nu har man så hitet på at lave et helt nyt system, som går ud på, at man får 100 pct. op til de maksimale dagpenge, og så får man kun 90 pct. bagefter. Det forstår jeg slet ikke. Det er da at gøre det unødigt indviklet.

Jeg mener egentlig ikke, der kan være noget problem i, at hvis nogen vil pleje en stærkt plejekrævende person i eget hjem, så får de 100 pct. lønkomensation. Jeg ved ikke, om det er, fordi Socialdemokraterne er bange for, at der vil blive snydt med det, så folk vil påstå, de har en stærkt plejekrævende derhjemme, som slet ikke er der, eller hvad det nu er. Jeg synes, vi skal have et ordentligt svar, for er der ikke nogen anden forklaring end den med 90 pct. af gammel vane, så lav da fuld lønkomensation, og gør det over det hele. Det her er endnu mere bureaukratisk, end jeg havde troet man kunne finde på selv i Socialdemokratiet.

Videre siges det i forslaget også denne gang, at man skal have mulighed for at få refunderet betaling for privat ansat hjælp, hvis der ikke umiddelbart kan stilles hjemmehjælp til rådighed. Det synes jeg også er for stramt og for bureaukratisk. Jeg mener, vi må lave en ordning, så folk får mulighed for selv at finde ud af, hvordan de nu vil gøre det. Det kan godt betyde, at man i områder, hvor der egentlig er hjemmehjælp, siger: vi vil hellere have privat ansat hjælp. Der kan jo være en meget stor forskel på en ganske udmærket hjemmehjælp, bevares, men som man ikke har noget nært eller fortroligt forhold til, og privat ansat hjælp, som man kender og har et nært og fortroligt forhold til, hvor man siger: dig kender vi, og du kan sagtens fungere i det plejearbejde, som skal gøres her; det er selvfølgelig af en helt enestående karakter for hver enkelt person. Derfor synes vi, at man skulle bløde tredje led op.